

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **M. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 376/1, Praha 2 – Nové Město, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2020 čj. MPSV-2020/226568-913, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 5. 2021, čj. 55 Ad 1/2021 - 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, aktuálně poživatel příspěvku na péči ve III. stupni dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, podal dne 8. 7. 2020 žádost o změnu příspěvku na péči. Ze záznamu sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku ze dne 22. 7. 2020 vyplývá, že žalobce nezvládá mobilitu, stravování, oblečení, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby a péči o zdraví. Není schopen se v domácnosti o cokoli postarat, je stále ležící, s penězi hospodaří manželka. Komunikaci a orientaci zvládá. K orientaci se tamtéž uvádí, že žalobce má brýle na dálku, je orientovaný ve všech směrech. Ke komunikaci se pak uvádí, že slovně komunikuje, rozumí, odpovídá adekvátně. Mobilní komunikaci nezvládá, pouze přijme hovor. Obrazové a zvukové signály rozpozná. Po provedeném šetření a posouzení stupně závislosti vydal úřad práce dne 26. 8. 2020 rozhodnutí, kterým zamítl návrh na změnu výše příspěvku na péči. I nadále tak má být žalobci poskytován příspěvek na péči ve výši 12 800 Kč podle § 7 zákona o sociálních službách (stupeň III). Tento závěr potvrdil i žalovaný, který odvolání žalobce zamítl.

[2] Žalobce však uspěl se žalobou u krajského soudu, který rozhodnutí žalovaného zrušil. Soud v rozsudku upozornil, že správní orgány nedostatečně zjistily skutečný zdravotní stav žalobce. Žalovaný dovodil, že žalobce zvládá orientaci i komunikaci (jde o tzv. zvládanou základní životní potřebu). Poznatky žalovaného i úřadu práce jsou

však v tomto ohledu nedostatečně odůvodněny. Ze samotného sociálního šetření, jež bylo jedním z podkladů pro závěry posudkové komise a poté i žalovaného, plyne, že některé aktivity nebyly při návštěvě žalobce testovány. Závěry posudkové komise a navazující závěry žalovaného jsou v tomto ohledu obecné, proto takové závěry soud považoval za nedostatečné. Žalovaný nedostatečně reagoval na námitky žalobce. Žalovaný v podstatě jen převzal závěry posudkové komise, přestože posudek nenaplnuje zákonné požadavky.

[3] Žalovaný (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Výtky adresované správním orgánům jsou prý nejasné a vágní. Posudková komise se nemusí vypořádat se všemi aktivitami posuzovaného. Pokud posudková komise rozhodla jen na základě spisové dokumentace, neporušuje to požadavek na objektivní posouzení žalobcova zdravotního stavu.

[4] Rovněž ve věcech sociální péče se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a ve spojení s § 31 odst. 2 s. ř. s. ve znění novely č. 77/2021 Sb.). Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Novela č. 77/2021 Sb. tedy rozšířila nepřijatelnost oproti původnímu znění § 104a s. ř. s. na všechna rozhodnutí specializovaného samosoudce. Nové znění se však uplatní jen na ta rozhodnutí krajských soudů, která byla přijata počínaje účinností novely, tedy od 1. 4. 2021 (čl. II zákona č. 77/2021 Sb.). Takovým rozhodnutím je též nyní napadený rozsudek krajského soudu ze dne 5. 5. 2021.

[5] Podle ustálené judikatury je přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, „*v níž je nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. To prakticky znamená, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu.*“ Primárním úkolem NSS v tomto řízení je proto sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů, ať již v případech, ke kterým se judikatura NSS doposud nevyjádřila, existuje judikatura rozporná, nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Přijatelná je kasační stížnost i v případě, že krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu nebo v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. NSS proto posoudil, zda tu nějaké důvody přijatelnosti jsou. Dovodil přitom, že kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Nelze předně souhlasit s tím, že výtky krajského soudu jsou nekonkrétní. Soud především upozornil na to, že posudková komise MPSV se dostatečně nevyjádřila **k námitkám**, které žalobce vznesl. S tím přímo souvisí další okruh stěžovatelovy argumentace, k níž NSS uvádí, že posudková komise se má zaměřit mj. na ty aktivity, které zpochybňuje posuzovaná osoba (rozsudek ze dne 20. 12. 2018, čj. 10 Ads 269/2018 - 27, body 22 až 26). V nynějším případě tak posudková komise neučinila, což je dáno též tím, že neprovedla osobní vyšetření žalobce.

pokračování

[8] K námitce, že v daném případě nebylo osobní vyšetření žalobce potřebné, uvádí NSS následující. Osobní vyšetření posuzované osoby posudkovou komisí sice není zákonnou podmínkou, mělo by však být pravidlem především tehdy, pokud existují pochybnosti či nesrovnalosti mezi podkladovou dokumentací, tvrzeními posuzované osoby o jejím zdravotním stavu a závěry posudkové komise. Právě osobní vyšetření je vhodným způsobem, jak takové pochybnosti vyvrátit (viz rozsudek ze dne 20. 5. 2015, čj. 3 Ads 214/2014 - 25, nebo 10 Ads 269/2018, bod 19). V nynějším případě bylo osobní vyšetření potřebné s ohledem na konkrétní námitky žalobce, s nimiž se stěžovatel nevypořádal dostatečně.

[9] V této věci tedy nevystala žádná právní otázka, kterou by judikatura neřešila jednotně, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani jinak nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl; úspěšnému žalobci žádné náklady v řízení před NSS nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu